BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN HET HOF
10 augustus 1987 *

In zaak 209/87 R,

Association des aciéries européennes indépendantes — European Independent Steelworks Association, „EISA", vereniging naar Belgisch recht, gevestigd te Brussel, vertegenwoordigd door M. Waelbroeck en A. Vandencasteele, advocaten te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij E. Arendt, advocaat aldaar, 34, rue Philippe-II,

verzoekster,

tegen

Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door haar juridisch adviseur R. Wägenbaur als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij G. Kremlis, lid van haar juridische dienst, bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

verweerster,

betreffende een verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging van beschikking nr. 1433/87/EGKS van de Commissie van 20 mei 1987, tot omzetting van een deel van de produktiequota in quota voor leveringen op de gemeenschappelijke markt,

geeft

DE PRESIDENT VAN DE EERSTE KAMER,

waarnemend voor de president van het Hof krachtens de artikelen 85, tweede alinea, en 11 van het Reglement voor de procesvoering,

gehoord de advocaat-generaal,

de navolgende

* Procestaal: Frans.

Beschikking

1 Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Hof op 9 juli 1987, heeft Association des aciéries européennes indépendantes — European Independent Steelworks Association krachtens artikel 33, tweede alinea, EGKS-Verdrag beroep ingesteld tot nietigverklaring van beschikking nr. 1433/87/EGKS van de Commissie van 20 mei 1987 tot omzetting van een deel van de produktiequota in quota voor leveringen op de gemeenschappelijke markt (PB 1987, L 136, blz. 37).

2 Bij een op dezelfde dag ter griffie van het Hof neergelegd verzoekschrift heeft verzoekster krachtens artikel 39 EGKS-Verdrag en artikel 83 van het Reglement voor de procesvoering een verzoek in kort geding ingediend tot opschorting van de tenuitvoerlegging van beschikking nr. 1433/87.

3 Op 4 augustus 1987 heeft de Commissie schriftelijke opmerkingen ingediend. Partijen hebben ter terechtzitting van 6 augustus 1987 hun standpunt mondeling toegelicht.

4 De bestreden beschikking, die gebaseerd is op beschikking nr. 3485/85/EGKS van de Commissie van 27 november 1985 tot verlenging van het stelsel voor toezicht en produktiequota voor bepaalde produkten van ondernemingen van de ijzer- en staalindustrie (PB 1985, L 340, blz. 5), zoals gewijzigd bij beschikking nr. 3746/86/EGKS van de Commissie van 5 december 1986 (PB 1986, L 348, blz. 1), en inzonderheid op artikel 18 daarvan, berust op de overweging dat de uitvoer naar derde landen van de ondernemingen van de staalindustrie van de Gemeenschap in de loop van 1986 buitengewoon sterk is gedaald, dat de verhouding tussen kosten en exportprijzen duidelijk is verslechterd, dat deze situatie alle ondernemingen treft en des te meer naarmate hun aandeel in de uitvoer groter is, dat het bovendien reeds een aantal jaren geleden is dat de referentiecijfers onder de ondernemingen werden verdeeld, en dat deze cijfers als gevolg van de ontwikkelingen die zich sedertdien op de markt hebben voorgedaan, voor een deel als achterhaald moeten worden beschouwd.

5 De beschikking staat de ondernemingen dientengevolge toe, voor elk kwartaal in een door hen zelf te bepalen categorie een deel van het verschil tussen het uit de referentieproduktiecijfers voortvloeiende produktiequotum, enerzijds, en het deel van de uit de referentiehoeveelheden voortvloeiende quota, dat op de gemeenschappelijke markt mag worden geleverd, anderzijds, in de verhouding 1: 0,85 om

te zetten in quota die op de gemeenschappelijke markt mogen worden geleverd. Genoemd deel bedraagt ten hoogste respectievelijk 30%, 15% of 5%, naar gelang de verhouding tussen de referentiehoeveelheden en de referentieproduktiecijfers voor alle aan het stelsel van produktiequota onderworpen produkten met respectievelijk meer dan 15 procentpunten beneden het dienovereenkomstige gemiddelde van alle ondernemingen ligt, of met meer dan 5 procentpunten, of gunstiger is dan in het laatste geval.

6 Volgens artikel 39 EGKS-Verdrag heeft een bij het Hof ingesteld beroep geen schorsende werking. Het Hof kan echter, indien het van oordeel is dat de omstandigheden zulks vereisen, opschorting van de uitvoering van de bestreden beschikking of aanbeveling gelasten.

7 Wil een voorlopige maatregel als die waarom is gevraagd, mogelijk zijn, dan dient volgens artikel 83, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering het verzoek in kort geding een omschrijving te bevatten van de middelen, zowel feitelijk als rechtens, op grond waarvan de voorlopige maatregel waartoe wordt geconcludeerd, aanvankelijk gerechtvaardigd voorkomt, alsmede van de omstandigheden waaruit blijkt van het spoedeisend karakter van het verzoek.

8 Ter aanvankelijke rechtvaardiging van het verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging voert verzoekster aan, dat de bestreden beschikking duidelijk onwettig is en misbruik van bevoegdheid oplevert: de Commissie zou bepaalde ondernemingen steun verlenen zonder de formele en materiële regels van het EGKS-Verdrag in acht te nemen; zij zou de essentiële doelstelling van de quotaregeling — handhaving van het marktevenwicht — in gevaar brengen; dit evenwicht zou met name in het derde kwartaal van 1987 als gevolg van de terugwerkende kracht van de beschikking in gevaar zijn gekomen; de Commissie zou de haar bij artikel 18 van beschikking nr. 3485/85 toegekende bevoegdheid gebruiken om het beheer ervan aan de ondernemingen over te dragen, om de grondslagen van het quotasysteem te wijzigen zonder advies van het raadgevend comité, zonder instemming van de Raad en zonder inachtneming van de door de algemene beginselen van het gemeenschapsrecht aan haar handelingsbevoegdheid gestelde grenzen, dit alles met het doel om een andere doelstelling te verwezenlijken dan die waarvoor de bevoegdheid haar is toegekend.

9 De Commissie formuleert vooraf een voorbehoud met betrekking tot de ontvankelijkheid van het beroep. De aangevoerde grieven zouden eerder verband houden met schending van het Verdrag of van wezenlijke vormvoorschriften dan met misbruik van bevoegdheid, welk laatste middel op grond van artikel 33, lid 2, EGKS-

Verdrag het enige is waarmee individuele ondernemingen een algemene beschikking kunnen aanvechten. De Commissie betoogt voorts, dat verzoeksters grieven ongegrond zijn en dat de omstandigheden feitelijk en rechtens die ter verkrijging van de voorlopige maatregelen zijn aangevoerd, de toekenning hiervan in het kader van een kort geding niet rechtvaardigen.

10 Met betrekking tot het voorbehoud van de Commissie inzake de ontvankelijkheid moet eraan worden herinnerd, dat het probleem van de ontvankelijkheid van het beroep in de hoofdzaak in beginsel niet moet worden onderzocht in het kader van een kort geding, maar moet worden aangehouden tot het onderzoek van de hoofdzaak zelf, ten einde de grond van de zaak niet te prejudiciëren. Wanneer een serieus middel van niet-ontvankelijkheid wordt opgeworpen, kan worden volstaan met het bestaan van bepaalde elementen vast te stellen op grond waarvan voorshands tot de ontvankelijkheid van het beroep kan worden geconcludeerd.

11 Dienaangaande moet worden vastgesteld dat de Commissie slechts in zeer algemene termen een voorbehoud met betrekking tot de ontvankelijkheid van het beroep in de hoofdzaak heeft geformuleerd, en dat in dit stadium niet valt uit te sluiten dat de rechter ten gronde zal oordelen dat verzoeksters grieven geheel of gedeeltelijk neerkomen op het verwijt van misbruik van bevoegdheid. Dit volstaat om te concluderen dat het beroep in de hoofdzaak voorshands ontvankelijk lijkt, zodat ook het verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging ontvankelijk kan worden geacht.

12 De door verzoekster aangevoerde grieven, die met name inhouden dat de Commissie de formele en materiële regels van het EGKS-Verdrag en de essentiële doelstelling van de quotaregeling heeft miskend en een ongeoorloofd gebruik heeft gemaakt van haar bevoegdheid ex artikel 18 van beschikking nr. 3485/85, zijn op het eerste gezicht ter zake dienende middelen feitelijk en rechtens, die de gevraagde opschorting van de tenuitvoerlegging kunnen rechtvaardigen.

13 Het is vaste rechtspraak van het Hof, dat de door artikel 83, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering verlangde spoedeisendheid van een verzoek in kort geding moet worden getoetst aan de vraag of een voorlopige beslissing noodzakelijk is ter voorkoming van ernstige en onherstelbare schade voor de partij die om de voorlopige maatregel verzoekt.

14 Tot staving van de spoedeisendheid van de gevraagde opschorting betoogt verzoekster, dat de bestreden beschikking haar ernstige en onherstelbare schade berokkent. De toevloed van goederen op de interne EGKS-markt zou negatieve gevolgen hebben voor de prijzen en het marktevenwicht, dat toch de wezenlijke doelstelling van de quotaregeling vormt, ernstig verstoren. De beschikking zou de relatieve positie van de bij haar aangesloten ondernemingen aantasten, want omdat de verhouding tussen hun leveringsquota en hun produktiequota boven het communautaire gemiddelde ligt, zouden zij veel minder voordeel van de beschikking hebben dan ondernemingen die voornamelijk exporteren. Verzoekster beklemtoont in haar beroep, dat die schade onherstelbaar is, doordat de toepassing van de beschikking de markt op niet meer goed te maken wijze verstoort en de relatieve positie van haar leden definitief aantast. Ook wanneer de beschikking nietig zou worden verklaard, zou terugkeer naar de vroegere economische situatie en herstel van de relatieve positie van haar leden niet mogelijk zijn.

15 Ter terechtzitting verzocht om haar standpunt nader toe te lichten, heeft verzoekster haar stelling dat de marktpositie van haar leden zelfs in geval van nietigverklaring van de litigieuze beschikking definitief zou verslechteren en dat de toepassing van de beschikking tot prijsverlaging zou leiden, laten vallen. Wel heeft zij er nogmaals op gewezen, dat de verminderingspercentages voor de berekening van de produktiequota en van het gedeelte ervan dat op de gemeenschappelijke markt mag worden geleverd, na de vaststelling van de litigieuze beschikking reeds met ingang van het derde kwartaal van 1987 zijn verhoogd en dat de relatieve marktpositie van haar leden in gevaar zou komen, omdat de vergroting van de hoeveelheden die op de gemeenschappelijke markt mogen worden geleverd, er onvermijdelijk toe zal leiden, dat de Commissie wegens de aanhoudende vraag de verminderingspercentages verder zal verhogen.

16 De Commissie betoogt dat er geen sprake kan zijn van verstoring van het marktevenwicht, dat zij door de toepassing van verminderingspercentages volledig in de hand heeft. Door haar aard en de wijze waarop zij tot nu toe is toegepast, zou de beschikking de markt trouwens slechts in bescheiden mate beïnvloeden. Dat de met ingang van het derde kwartaal 1987 gewijzigde verminderingspercentages gunstiger zijn dan de oorspronkelijke percentages, zou bewijzen dat de toepassing van de beschikking niet heeft geleid tot een aanmerkelijke vergroting van het aanbod op of tot verstoring van de gemeenschappelijke markt. Evenzo blijkt uit de prijsstijging die zich ten opzichte van het eerste kwartaal in het tweede kwartaal op de gemeenschappelijke markt heeft voorgedaan, dat de beschikking geen negatieve gevolgen voor de prijzen heeft gehad. De verliezen in marktaandelen zouden mini-

maal zijn en zouden overigens een onvermijdelijk gevolg zijn van het quotastelsel. Gezien de bescheiden mate waarin de beschikking de relatieve positie van de bij verzoekster aangesloten ondernemingen op de gemeenschappelijke markt heeft beïnvloed, zou zij bezwaarlijk kunnen staande houden, dat de gestelde schade onherstelbaar is.

17 Uit het debat ter terechtzitting blijkt, dat verzoekster niet heeft weten aan te tonen dat er thans reeds een welbepaalde schade bestaat; zij spreekt slechts van toekomstige schade die zich in de komende maanden zeker zal voordoen ten gevolge van de verhoging van de verminderingspercentages waartoe de Commissie ongetwijfeld zal besluiten.

18 Dienaangaande zij gepreciseerd, dat de bestreden beschikking slechts tot 31 december 1987 van kracht is. Verzoeksters vrees, dat de beschikking, door het gecumuleerde effect van de omzetting van de produktiequota voor het eerste en tweede kwartaal in leveringsquota, in het derde kwartaal van 1987 tot een groter aanbod op de gemeenschappelijke markt zal leiden, heeft zich tot nu toe niet bewaarheid. Bij gebreke van iedere aanwijzing voor de ontwikkeling van de markt, die zowel afhangt van de vraag als van de houding die de ondernemingen met een hoger omzettingspercentage uiteindelijk zullen aannemen, zijn de schadelijke gevolgen die verzoekster voor de komende maanden zegt te vrezen, vooralsnog zuiver hypothetisch.

19 Een verhoging van de verminderingspercentages, met name voor het gedeelte van de produktiequota die op de gemeenschappelijke markt kunnen worden geleverd, die zwaarder zou aankomen bij de bij verzoekster aangesloten ondernemingen, wier leveringsquota niet in dezelfde verhouding kunnen worden verhoogd als die van voornamelijk op export aangewezen ondernemingen, hangt af van de toekomstige ontwikkeling van de markt en is vooralsnog zuiver hypothetisch.

20 Zelfs indien de Commissie, ter bereiking van een marktevenwicht, voor bepaalde categorieën produkten zou besluiten tot een verlaging van de produktie- en leveringsquota, zal de invloed daarvan op de verkopen van de bij verzoekster aange-

sloten ondernemingen gering zijn. Dit blijkt zowel uit de door verzoekster verstrekte gegevens inzake de theoretisch mogelijke omzettingen, als a fortiori uit de daadwerkelijke omzettingen door de ondernemingen in het eerste en tweede kwartaal van 1987, die op een aanmerkelijk lager niveau zijn gebleven dan door verzoekster was verwacht.

21 Wat de aantasting van de relatieve positie van de bij verzoekster aangesloten ondernemingen betreft, zij eraan herinnerd, dat de krachtens artikel 58 genomen maatregelen de gehele staalindustrie van de Gemeenschap in staat moeten stellen zich collectief en onderling solidair te verweren tegen de crisis die het gevolg is van de vermindering van de vraag, en dat deze bepaling de Commissie geenszins verplicht een bepaalde onderneming, ten koste van andere ondernemingen in de Gemeenschap, een minimumproduktie of handhaving van haar relatieve marktpositie te garanderen (arresten van 7 juli 1982, zaak 119/81, Klöckner, Jurispr. 1982, blz. 2627, en 11 mei 1983, zaak 244/81, Klöckner, Jurispr. 1983, blz. 1451).

22 Zelfs indien de door verzoekster gestelde toekomstige schade inderdaad zou intreden, zal zij slechts van korte duur zijn en niet zo ernstig, dat opschorting van de tenuitvoerlegging van de beschikking gerechtvaardigd zou zijn. Zou de beschikking door de rechter ten gronde nietig worden verklaard en aldus de oude toestand worden hersteld, dan zou die tijdelijke schade niet het karakter van onherstelbaarheid hebben, dat door de rechtspraak wordt verlangd ter rechtvaardiging van de opschorting van de tenuitvoerlegging van de bestreden beschikking.

23 Onder deze omstandigheden moet worden vastgesteld, dat verzoekster in gebreke is gebleven ten aanzien van het bewijs van een — eventueel toekomstige — welbepaalde ernstige en onherstelbare schade en van spoedeisende omstandigheden, die de opschorting van de tenuitvoerlegging van de bestreden beschikking zouden rechtvaardigen.

DE PRESIDENT VAN DE EERSTE KAMER,

waarnemend voor de president van het Hof krachtens artikel 85, tweede alinea, en artikel 11 van het Reglement voor de procesvoering,

uitspraak doende bij voorraad,

beschikt:

1) Het verzoek wordt afgewezen.

2) De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

Luxemburg, 10 augustus 1987.

De griffier

P. Heim

De waarnemend president

F. Schockweiler

president van de Eerste kamer